

17 Когато се прочее собраха, рече имъ Пилатъ: кого ѿ двѣма та ѿскате да ви ѿпѣстимъ: Варавва ли, ѿли Исуса, който се говори Христосъ;

18 Защото знаеше, че ѿ зависть го предадоха.

19 И като седеше той на сѣдалище то, прати мѣ хакеръ женѣ та мѣ, и говореше: немай никаква мешавина съ тоа праведникъ, защото много пострадахъ днесь на сонъ заради него.

20 И архіереи те и старци те нагласиха народатъ, да испросатъ Варавва, а Исуса да погубятъ.

21 Тогѣва ѿговори и гѣмно, и рече имъ: кого ѿскате ѿ двѣма та да ви ѿпѣстимъ; а они рекоха, Варавва.

22 Рече имъ Пилатъ; що прочее да сторимъ на Исуса, който се нарича Христосъ; рекоха мѣ сичките распнатъ да бѣде.

23 И и гѣмно рече: каквѣо е зло сотворилъ; а они повече вѣкаха, и говореха: да бѣде распнатъ.

24 И като виде Пилатъ, че нищо не може да свърши, но по много смѣшеніе става, зема, вода и оумъ си ржцѣ те предъ народатъ, и рече: чистъ самъ ѿ кръвь та на тоа праведникъ, вѣе ще да видите.

25 И ѿговориха сички те людіе, и рекоха: кръвь та негова нека бѣде на насъ, и на наши те чада.

26 Тогѣва имъ ѿпѣстна Варавва: а Исуса ки и предаде имъ го да го распнатъ.

27 Тогѣва воини те и гѣмнонови, като земаха Исуса на сѣдалище то, собраха на него сичкиятъ полкъ воински:

28 И като го соклекоха, ѿблекоха го въ червена дрѣха:

29 И сплѣтоха вѣнець ѿ трънѣ, и тѣриха мѣ го на глава та: и въ десна та мѣ рѣка дадоха тростъ: и клепаха на колѣна предъ него, и присмѣваха мѣ се, и говореха: радѣйса царю Иудейскій.

30 И като го заплываха, земаха тростъ та и бѣеа го по глава та.

31 И като мѣ се порѣгаха, соклекоха мѣ червена та дрѣха, и ѿблекоха го пакѣ въ дрѣхи те мѣ: и водѣха го да го распнатъ.

32 И като и злѣзѣха, намериха человекѣка Кѣринейска, и менемъ Симона: и него начовариха да мѣ носѣи Кржстатъ.

33 И когато дойдоха на мѣсто нарицаемое Голгофа, което ще да рече лѣбно мѣсто.

34 Дадоха мѣ да пиѣ оцѣтъ